

5'33"

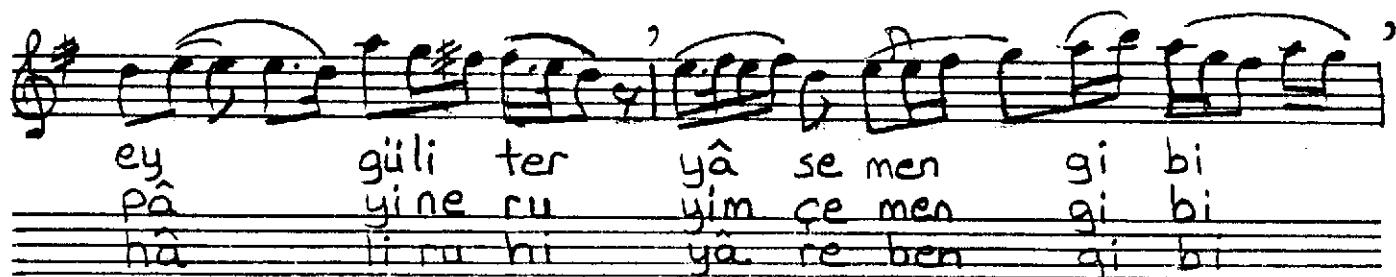
Beste : Ebû-Bekir Ağa (685-759)

: Akşak Semâi MÂHÜR AĞIR SEMÂİ Güste : Süleyman Dâniş (18. yüzyıl) (Sarsam meyânın ey gül-i ter...) (ö: 1774)

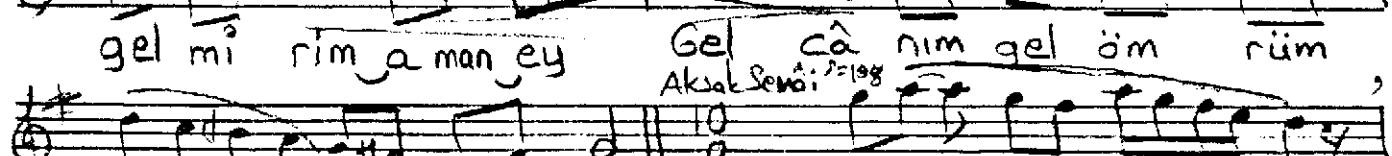
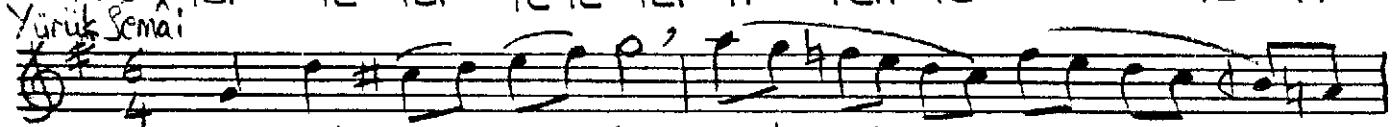
♩ = 108

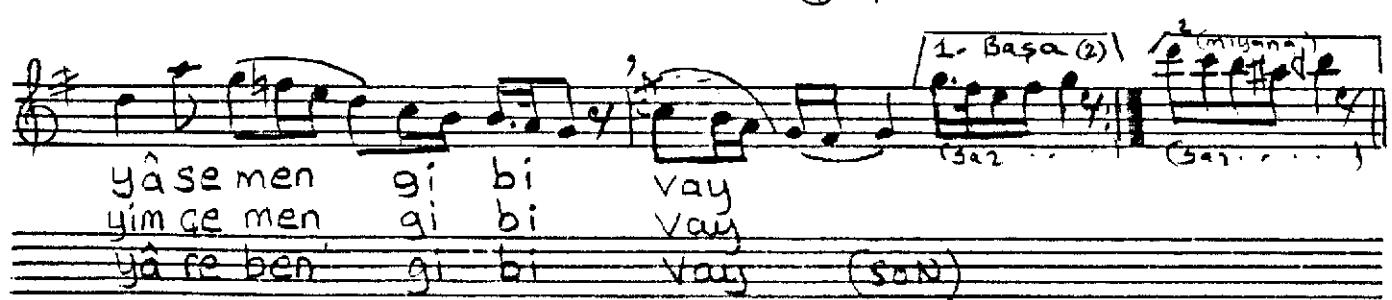
① Ah Sar sam me yâ nin
② Ah sür sem he mî se
③ Ah dil dâ de var sa

vay vay (P), yâ le lel lele tel li

① Yâ
② Rû
③ Yâ

yim ge men gi bi vay
yâ fe ben gi bi vay (son)

miyan
 ③ Ah yan sin mi sâ li
 an ber e dip ca ni ni te ief
 vay (saz ----) yâ le le le le le le
 Y Semini $\text{J} = 112$
 let le le le le li ten te re le li

 yel lel lel lel li Gel câ nim gel öm rüm
 gel mi rim a mancy gel câ nim gel öm rüm
 Aksesiomu $\text{J} = 103$
 gel mi rim a maney câ
 câ ni ni te ief vay
 saz D.C (4. misra)

Sarsam miyanın ey gül i ter yaşeman gibi
 miyan(meyan): Bel, orta Sürsem hemise pâyine rûyim gemen gibi
 gül-i ter-i taregül yansın misât-i anber edüp cânını telef.
 Hemise: Dâma
 Rûy : Yüz
 Dil-dâde: Aşik
 Fuh : yüz, sanas

Dildâde varsa hâl-i euh-i yâre ben gibi
 Süleyman Dâniş 18. Yüz.
 mefîlü fâlitü mefâili fâlitün

Kaynaklar: İst, Ant, izm, İsmail Hakkı Bey, nusħalarından, tevhiid, tashih, tertib
 editerek murabba yaratalı A.H. 28.12.1993